

Maria Grossmann

Maria Grossmann va néixer a Satu-Mare

(Romania) el 22 de novembre de 1946. Actualment té la ciutadania italiana. És llicenciada en disciplines filològiques per la Facultat de Llengües Clàssiques i Romàniques de la Universitat de Bucarest, on obtingué la màxima qualificació amb la tesi *L'adaptació dels fonemes àrabs al sistema fonològic romànic*, el director de la qual fou el professor Iorgu Iordan.

Es doctorà l'any 1987, també amb la màxima qualificació, amb la tesi *Colors i lèxic. Estudis sobre l'estructura semàntica dels adjectius de color en català, espanyol, italià, romanès, llatí i hongarès*, el director de la qual fou el professor Eugenio Coseriu.

Maria Grossmann ha tingut relacions estretes i freqüents amb l'Institut d'Estudis Catalans; relacions que s'iniciaren l'any 1970, en què guanyà una borsa per a la recerca, que dedicà a l'anàlisi de la terminologia cromàtica en la llengua catalana, sota la direcció científica dels professors Ramon Aramon i Serra i Antoni M. Badia i Margarit. Des de llavors, ha mantingut un contacte periòdic però permanent amb l'Institut d'Estudis Catalans.

És coneixedora de moltes llengües: l'hongarès, que n'és la materna, l'italià, el romanès, el català, el francès, l'espanyol, l'alemany i l'anglès. Ultra la importància de les seves qualitats poliglotes, cal assenyalar que en les recerques lingüístiques aprofita metodològicament la possibilitat de la comparació, que fa més sòlides i fiables les tesis que hi planteja.

Com a activitats acadèmiques i professionals, remarco que entre 1969 i 1972 fou investigadora de l'Institut de Lingüística de l'Acadèmia de les Ciències de Romania, a Bucarest. Entre 1973 i 1987, professora de glotologia i lingüística al Departament de Lingüística de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Calàbria (Itàlia). Entre 1987 i 1997 exercí com a professora de la mateixa matèria a la Universitat de L'Aquila. Des de 1997 és catedràtica ordinària de glotologia i lingüística del Departament de Ciències Humanes de la Universitat de L'Aquila.

A part de les nombroses conferències i els diversos seminaris impartits en universitats estrangeres, ha estat assistent de lingüística romànica a la Facultat de Llengües Clàssiques i Romàniques de la Universitat de Bucarest; professora de lingüística general i lingüística italiana a la Universitat Nacional Somala, com a delegada del Ministeri d'Afers Estrangers, en l'àmbit de la cooperació amb els països en via de desenvolupament; professora del curs de perfeccionament en lingüística a la Universitat de Roma Tres; professora en seminaris a la Universitat de Montevideo, sobre temes de sociolingüística i morfologia de la derivació en l'àmbit dels programes finançats pel Ministeri d'Afers Exteriors; professora a la Universitat d'Hèlsinki, en l'àmbit del programa Sòcrates-Erasmus, sobre morfologia de la derivació; des de 1994 és membre del Col·legi de Professors de Doctorat en Lingüística, que té la seu a la Universitat de Roma Tres i a la Universitat de L'Aquila, on ha impartit diversos cursos sobre l'estructura de la llengua hongaresa.

Maria Grossmann ha format i forma part d'entitats científiques de primer ordre: entre 1968 i 1973 ha estat membre de la Societat Romanesa de Lingüística Romànica; des de 1974 és membre de la Société de Linguistique Romane i de la Societ  di Linguistica Italiana; des de 1976, de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes; l'any 1977 fou membre fundadora, entre altres col·legues, de l'Associazione Italiana di Studi Catalani; des de 1988 és membre corresponent del Grup Català de Socioling stica, avui Societat Catalana de Socioling stica, filial de l'Institut d'Estudis Catalans, i des del mateix any, de la Societ  Italiana di Glottologia.

Maria Grossmann té també un currículum molt destacat quant a l'activitat d'assessorament mitjançant càrrecs socials o participant en comit s científics. Entre els anys 1977 i 1989 formà part de la Secretaria de l'Associazione Italiana di Studi Catalani; entre 1998 i 2000 fou membre del Consell Directiu de la Societ  Italiana di Glottologia; entre 2000 i 2003, del Comit  Assessor de la Societ  di Linguistica Italiana, i des de 2007 és consellera del Bureau de la Societ  de Linguistique Romane. Quant a la presència en comit s científics, ha estat presidenta de seccions diverses del Vint-i-Quatr  i Vint-i-Cinqu  Congrés Internacional de Ling stica i Filologia Rom nica; des de 2007 és membre del Comit  Científic de la *Revue de Linguistique Romane*; des de 2011 és membre del Consell Internacional de la *Rivista Italiana di Studi Catalani*; des de 2012 és membre del Consell Científic de la nostra emblem tica revista *Estudis Romànics*.

Ha participat en projectes de recerca finançats. En destaco els següents: entre 1997 i 1998 fou responsable científica del grup Estructura Fonol gica, Morfol gica i Semàntica del Lèxic Romànic, a la Universitat de L'Aquila; entre 2006 i 2007 fou membre del grup «Aspectes teòrics i recerques quantitatives d'oposició en algunes llengües d'Europa»;

des de 2011 és membre del grup «Per a la història de la formació de paraules en italià: elaboració del corpus, bibliografia enraonada, anàlisi de temes i aspectes concrets».

Maria Grossmann té també experiència en la gestió, que és un vessant que hem de valorar com a mostra de la capacitat personal de direcció i també com a disponibilitat a la contribució al bon funcionament d'institucions. Entre 1999 i 2005 ha estat degana de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de L'Aquila; des de 1996 és delegada del rector d'aquesta Universitat per a l'organització del web. Ha estat membre del Comitè d'Organització del Dotzè Congrés Internacional de Lingüística i Filologia Romànica, desenvolupat a Bucarest el 1968 i del Trenta-setè Congrés Internacional de la Societat de Lingüística Italiana, desenvolupat a L'Aquila el 2003.

En l'apartat de publicacions, esmentaré els títols traduïts al català, per a una comprensió més directa. Pel que fa a llibres, destaco *Colors i lèxic. Estudis sobre l'estructura semàntica dels adjectius de color en català, espanyol, italià, romanès, llatí i hongarès*, editat a Tübingen el 1988. El 1994 publicà *Oposicions direccionals i prefixació. Anàlisi morfològica i semàntica dels verbs egressius prefixats amb des- i es- en català*, editat a Pàdua. Ha estat curadora de *La formació de les paraules en italià*, de 2004, editat a Tübingen, i també de *La formació de les paraules. Actes del Trenta-setè Congrés Internacional de la Societat de Lingüística Italiana*, editat a Roma.

Pel que fa a articles, retallaré moltíssim la llarga llista dels que ha publicat. 1968: «Observacions sobre els arabismes amb l'aglutinació de l'article *al-*»; 1969: «L'adaptació dels fonemes àrabs al sistema fonològic del romànic»; 1971: «Sistema lexical dels noms de color en català»; 1980: «Anàlisi sociolingüística de la població escolar de l'Alguer»; 1981: «Estudis sobre la llengua catalana: la contribució italiana des de 1945»; 1983: «Anàlisi semàntica dels termes de color en la llengua hongaresa»; 1986: «Anàlisi dels compostos catalans del tipus *somiatruïtes*»; 1989: «La formació de les paraules en català»; 1990: «La sociolingüística als Països Catalans»; 1992: «La sociolingüística catalana avui»; 1998: «Formació dels noms d'agent, instrument i lloc en català»; 1999: «Els adjectius denominals com a base de la derivació en italià»; 2006: «Semàntica lexical a la llum dels corpus: els adjectius d'edat a l'italià contemporani»; 2011: «La comunitat lingüística algueresa: una nova revisitació». Etcètera. He obviat esmentar les revistes internacionals on han aparegut; totes són de gran nivell científic en el terreny de la lingüística i de la filologia.

En suma, i acabo, em sembla que el currículum científic i professional de Maria Grossmann és d'una solidesa poc freqüent. Altrament, hauran observat que ha dedicat una part considerable de la seva recerca a la llengua catalana, la qual cosa és la millor garantia del seu coneixement profund de Catalunya i dels Països Catalans. He remarcat que ha treballat en aquesta institució, prop dels professors Ramon Aramon i Serra i An-

toni M. Badia i Margarit, la qual cosa es reflecteix en la consciència que té de l'Institut d'Estudis Catalans i de les seves funcions, una consciència que es barreja amb la lleialtat incondicional que li ha professat i que li professa.

Per tot el que he dit, la Secció Filològica entén que mereix amb escreix ser membre corresponent a Itàlia de l'Institut d'Estudis Catalans i demana, doncs, a aquest Ple el vot afirmatiu perquè així sigui.

Text llegit per Joan Martí i Castell en el Ple del dia 25 de febrer de 2013

SECCIÓ DE FILOSOFIA I CIÈNCIES SOCIALS

Membres corresponents

Francesc Badia Gomis

Francesc Badia Gomis és llicenciat en dret per la Universitat de Navarra. És advocat al Principat d'Andorra des del setembre de 1979 i degà del Col·legi d'Advocats d'Andorra des de l'any 2012. Col·labora amb la Facultat de Dret de la Universitat de Tolosa de Llenguadoc, on fa classes de dret civil andorrà. És membre del Patronat Rector del Col·legi Sant Ermengol i del Patronat de la Fundació Valentí Claverol del Principat d'Andorra.

Candidatura presentada per Joan Egea i Fernández en el Ple del dia 21 de gener de 2013